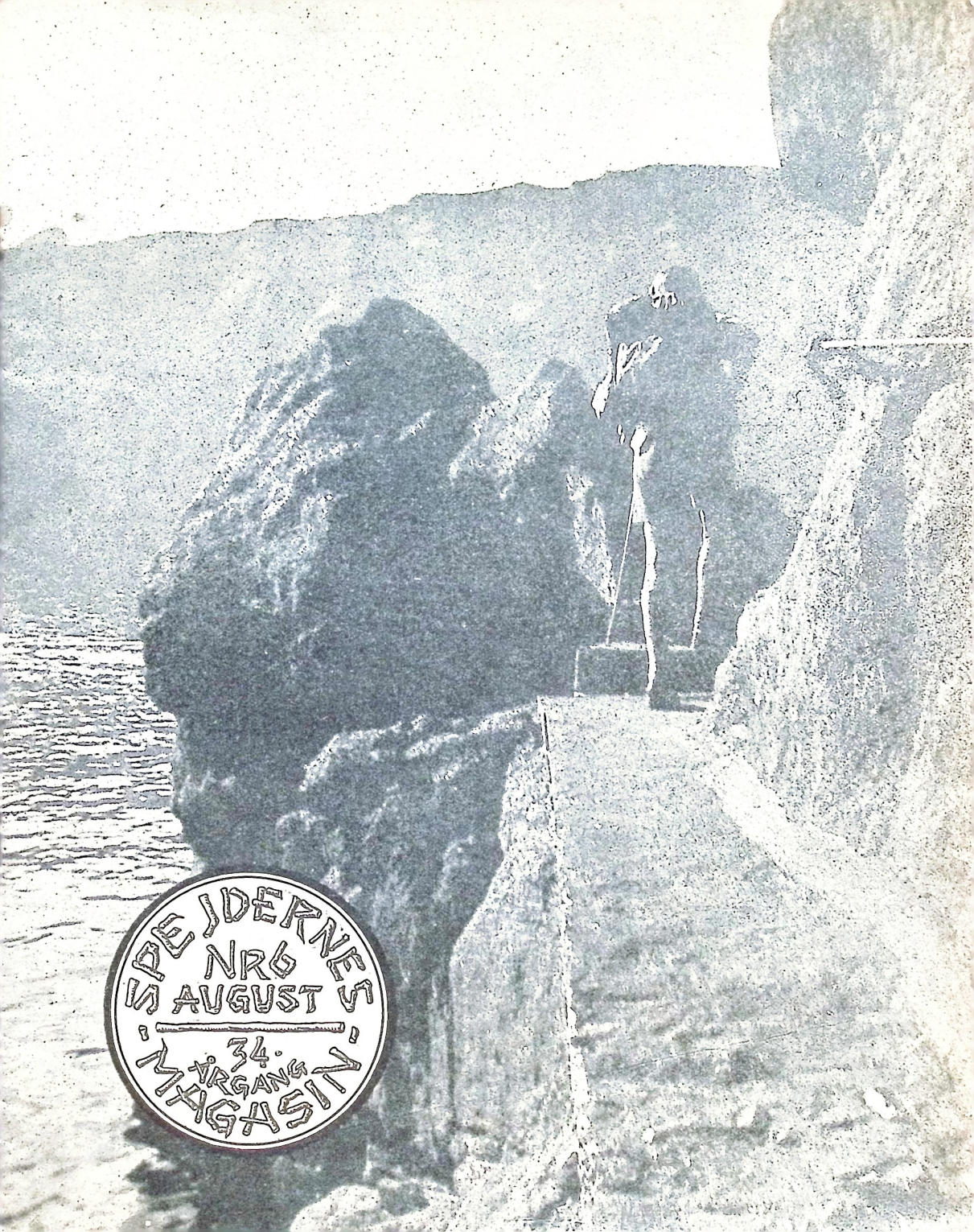

Ved lejrbålet

Der kræves ikke lejrferdighed for at sove i telt og lave sin mad på et spiritusapparat eller et primusapparat. Derfor ser man nu til dags mange telte landet over, efter at spejderne i sin tid begyndte med lejrporten. Men lejrporten er noget andet. At rejse et telt, så barduner og bardunstrammere sidder rigtigt, at slække bardunerne, når fugtigt vejr melder sig, at lukke teltet til for aftenstunden og al den slags, er lejrferdighed.

Det gælder også lejrarbejder. Jeg kan afsløre, at der næste år bliver en stor korpslejr ved Grenå strand, og der får I brug for lejrarbejder. Når jeg tænker på sidste korpslejr, er jeg klar over, at de gode og snilde lejrarbejder, som mange af troppene lavede, var noget, de havde lavet før. Gør I det samme i år. Find ud af, hvilke lejrarbejder og pionerarbejder, I vil lave i korpslejren, og prøv dem i efteråret, så at jeres lejrferdighed kan måle sig med andre troppes i næste års korpslejr. Men husk, at patruljens øske skal være godt skarp, inden I starter.

Jeg havde i min trop en tropsassistent, som var smed. Han plejede at sige, at lejrarbejder skal være så stærke, at de ikke kan sparkes omkuld, og når han skulle bedømme lejrarbejder, begyndte han med at sparke til dem, og kunde, der blev stående, blev bedømt. Fra den tid har det været tradition i troppen at lave alting solidt — også tallerkenrækkerne. Det var måske heller ingen dårlig idé, om I brugte det slagord i jeres patrulje; men husk, det er jeres egne og ikke de andres, I skal sparke til.

I pinsen lå jeg i lejr på en dejlig strand, hvor også en familie havde slået sit telt op. De lavede mad på bål, men havde åbenbart ikke tilstrækkelig erfaring, for de nåede aldrig at få lavet deres mad i opholdet mellem bygerne. Det nåede vi. Nu havde vi også de dej-

ligste brændemuligheder: Slåen — og udgæede grene, brækket af gran- og fyrretræer, og som derfor ikke var gennemtrukket af vand, som skovbundens grene bliver i regnvejrperioder. Og om aftenen dækkede vi asken med jord, så havde vi et dejligt tørt bålsted, når vi næste morgen fjernede jorden. Det er den slags små finesser — sammen med lidt tørt optændingskvas opbevaret i teltet, der letter en lejrmands arbejde.

Der havde også tidligere været spejdere på denne lejrplads; det kunne man se af de tildækkede bålpladser. Tørvne var ganske vist lagt pænt nok på plads, men de rigtige lejrfriduser havde disse spejdere ikke kendt, for bålpladserne lignede huller. En lejrmand fjerner brænderesterne, så kun asken er tilbage; brænderesterne bliver nemlig til muld, som tager mindre plads op end brændet, og når tørvne lægges oven på brændet, bliver der jo også hulrum. Desuden lægger man jord,

f. eks. fra muldvarpeskud eller andetsteds fra, i hullet, så at tørvne ligger lidt højere end omgivelserne, når de er lagt på. Og så kommer den sidste finesse: med spaden hakker man med omtrent en tændstiklængdes mellemrum tværs over alle sammenføjninger mellem græstørvne indbyrdes og det tilstødende græs. Når man så bagefter klapper alle sammenføjningerne til, vil rødder og jord fra de forskellige tørv gribe ind i hinanden, og efter en fjorten dages tid vil man ikke kunne se, at der har været et bålsted, for tørvne er groet sammen og sunket ned i højde med det øvrige terræn.

Det er kun nogle små finesser, jeg har peget på; der kræves jo meget mere for at være lejrkyndig, både lejrorden, indretning af lejrpladsen, så at ikke bålet er i den ene ende og brændet i den anden, eller affaldshullet ved siden af kogeålet og meget andet.

Men i korpslejren næste år kan vi jo mødes og se, hvor lejrdygtige I er blevet.

Ove Holm.

August

Tranekær slot, Langeland

Danmarks Naturfredningsforening

Bliver du en ny

SULLY?

Den franske konge Henrik IV fik engang lyst til at prøve sine ministres sindelag og karakter. Han vilde prøve, om de havde en selvstændig mening, eller de blot snakkede ham efter munden.

Den første kom ind. Kongen pegede på nogle få ubetydelige revner i gulvet og sagde bekymret: »Dette ser temmelig slemt ud. En skønne dag falder slottet vel ned over hovedet på mig. Det ville måske være bedst at flytte straks«. Ministeren bøjede sig underdanigt: »Sandelig Deres majestæt, dette ser uhyggeligt ud. Det ville sikkert være bedst at tage bort fra et så farligt sted.« Andre ministre kom ind, og det samme gentog sig gang efter gang. Til sidst kom der en ung, livsfrisk minister ind, og kongen viste ham revnerne. Ministeren så nøje på dem og sagde så kort og koncist: »Nåh, de revner gør vist ingen skade, og slottet ramler såmænd ikke ned. Jeg tror endda, jeg tør love, at det vil overleve Deres majestæt i mange år.« — »Bravo,« sagde kongen, »De har en selvstændig mening,« — og denne mand blev kongens førsteminister. Det var den store finans-

mand Sully, som styrede Frankrigs pengesager så godt, at der af det årlige overskud var opsparet 42 millioner frs. ved kongens død i 1610.

Er også du selvstændig i din tankegang, eller hører du til dem, der blot siger ja og nej på de forkerte steder; tør du sige din mening — tør du tage et ansvar — tør du klare en sag på egen hånd — er du selvstændig? Herved forstås slet ikke, at du skal være kværlantisk og uhyggeligt stædig. — For at blive selvstændig må du tænke. B.P. sagde engang disse rammende ord: »Ungdommen er god nok, den er kun blottet for omtanke«.

Ja, bruger du den knold, der sidder i forlængelse af halsen til det, du har fået den til — til at tænke, se, høre (og spise) med? — Tænker du selv eller lader du andre gøre det for dig? Tænker du over, hvad dine forældre egentlig gør for dig? Tænker du over, at det, du lærer i skolen, bør du lære, fordi du har brug for det i det praktiske liv? Tænker du over avisernes artikler, eller sluger du det hele råt og regner med, at det er det eneste rigtige af alt? Tænker du, således at du tilrettelægger din fritid rigtigt — koncentrerer du dig om at tænke, således at du hurtigt kan få dine lektier overstået?

Tænker du over, at det er let nok

at kritisere, men sværere at gøre det bedre selv? Tænker du over, at det er mennesker med omtanke, der bliver til noget — at det er dem, der betyder noget, dem man regner med? Tænker du??

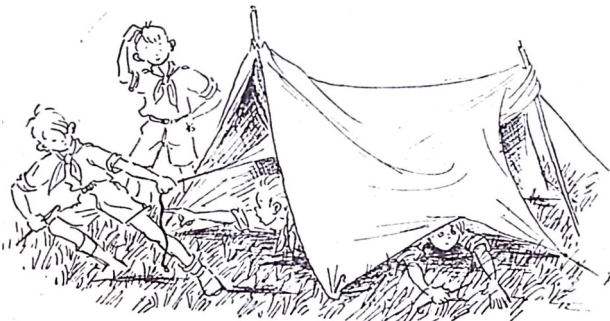
Man må træne sig op til at tænke, så det bliver en vanesag. Brug dine evner — store eller små — opøv dem — kast dovenskaben i hjernecellerne bort — væk med sløvheden — koncentrer dig — tænk — vær vågen! Tænkningen giver dig selvstændighed, og det giver verden de mennesker, som vi har brug for: fri, selvstændigt tænkende mennesker.

Vil du ikke være med til at skabe så stort et mål?

Vel, så tænk, begynd med at tænke over denne artikel!

Ping.

Lidt om TELTREJSNING

A) når man er mindst 4 mand:

Spejderne vælger en formand, evt. ved lodtrækning. Formanden fordeler pløkkene ligeligt mellem mandskabet, overskydende pløkke snides væk. På kommandoen: Dugen fat! søger hver mand at sikre sig et hjørne, som han fastpløkker på et eller andet sted, hvor jorden er blød nok (f. eks. et muldvarpeskud). Stængerne skydes lempeligt op gennem et tyndslidt sted i nærheden af teltryggen, og bardunerne fastgøres til de i forvejen med lejr-

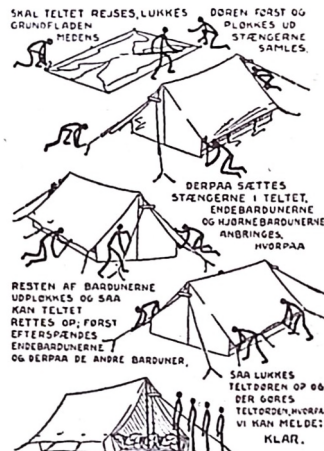
øksen nedhamrede pløkke. Underlaget breddes ud foran teltet og bæres ind af formanden. Der afmeldes til lejrchefen.

B) Når man er alene:

Teltet lægges på jorden; dørene skal være hermetisk tilslukkede og underkanten presses fast mod grunden. En cyklepumpe stikkes forsigtig ind ved et hjørne, og teltet fyldes med luft. (NB. Pas på, når teltet har fået nok!). Teltlørene åbnes hurtigt, og stængerne indsættes (det skal gå stærkt). Barduner

og pløkke anbringes, og underlaget fordeles ligeligt over samtlige ujævnheder på jordbunden. Såvel telt — som pløkkepose bør opbevares, således at oprydning og hjemtur ikke vanskeliggøres.

Selvfolgelig kan man også bære sig ad som vist på denne tegning:

„DANMARK“

melder: „ALT VEL“

(Fortsat fra forrige nummer)

strålende ud med deres store hatte, broderede veste og brogede sjaler, men det sjoveste var et besøg 500 km ind i Mexico til en by, der hedder Orizaba. Der blev de så begejstrede for os lyse nordboer, at de udnævnte alle 100 danskere til æresborgere for en dag.

Garagen er som Dagmarhus.

Så kom Texas — turens højdepunkt. Vi var bl.a. på Amerikas mest moderne hotel, Shamrock, og det var fuldstændig fantastisk. 21 millioner dollars var brugt til opførelsen. Garagen var lige så stor som Dagmarhus og i seks etager. Der

var to måder at komme ind i hotellet på. Man kan køre op foran hovedindgangen og stige den vej ind i den pragtfulde hall, eller man kan — hvis man er snavs og træt efter en ridetur eller andre sportspræstationer — køre ind under kæmpehotellet, stille bilen der og tage en elevator direkte op til sit værelse og badekarret.

Vi kom ad hovedindgangen — og inde i hallen hang et kæmpeportræt af Dorothy Lamour — Tarzanfilmens heltinde — som optrådte på hotellet i den uge. Vi fo'r naturligvis over for at se nærmere på damen. I stuen ligger hotellets natklub, som også bliver brugt til bludstilling og radiostation. Hotellet er selvfølgelig omgivet af sportsanlæg, bl.a. en herlig swimmingpool. Hele skibets besætning blev vist rundt på hotellet af direktøren.

Fra Texas gik vi til Bermudasøerne. Der er først og fremmest dyrt. Alting koster tre gange så meget som normalpriserne, fordi der ingen skatter betales på øerne. Englænderne tjener tykt med dollars

på ferierende amerikanere, som kommer dertil i tusindvis.

På hjemvejen over Nordatlanten satte »Danmark« rekord. Vi sejlede det hurtigste, skibet overhovedet er gået i et mål — det vil sige de 24 timer fra kl. 12 til næste dag kl. 12 — nemlig 283 sømil. I 15 dage gik vi 3000 sømil; det er ganske pænt af et sejlsskib (en sømil er 1852 m).

Vi havde storm i Nordatlanten. Ved et vagtskifte, hvor der blev pebet til mønstring, kom der en bølge som fra himmelen ned over alle os gutter. Vi stod i vand til halsen, og mange sekunder varede det selvfølgelig ikke, før vi svømmede rundt på dækket i det kolde Atlanterhavsvand. Men mere end den vandtur på dækket blev det ikke til — og så et par bleggule ansigter hist og her.

Vi var noget beklemte af oplevelsen, men det var ingenting, sagde vor gamle sejlsmager på 63 år. Han kunne fortælle historier — og han gik rask væk til tops og sydede sejl i stormvejr. Det generede ham overhovedet ikke. Lige siden han var dreng, har han faret med sejlsskibe, og han fortalte os 116 elever, at i gamle dage var der kun 16 mand til at betjene et sejlsskib på »Danmark«s størrelse. Så er det jo ikke så underligt, at vi i det daglige gik og faldt over hinanden og syntes, at »Danmark« var noget tæt belagt.

Men en dejlig tur har det været — en oplevelse for livet.

Effier „The Scout“

Er du helt sikker på, at det var et pølestik!

Turen til de kapverdiske øer gik fint. Vi strøg af sted med nord-øst passaten på låringen og havde en ualmindelig fin sejlsads.

På Sct. Vincent kastede vi anker i en stor bugt, der hedder »Porto Grande«. Meningen med opholdet var, at vi skulle holde øvelsessejlsads med redningsbådene, og dertil var bugten fortrinligt egnet, idet der næsten altid blæser en frisk brise, og da bugten næsten er helt lukket, er der ikke sø.

Vi var i land et par gange eller fire, bl. a. var vi inde og spille fodbold og svømme i en swimmingpool, der var stillet til vor rådighed.

Fra de kapverdiske øer tog vi direkte til de tre små dansk-vestindiske øer, og her blev vi modtaget som gamle venner. Man kunne godt støde på en neger, der sagde: »God dag, landsmand!« Vi besøgte alle tre øer, og det var et vidunderligt sted. Amerikanerne kommer der blot ikke så meget, selv om badestranden er blændende hvid, solen skinner og der aldrig — næsten aldrig — er en sky på himmelen. De vil hellere til de engelsk-vestindiske eller fransk-vestindiske øer og holde ferie, for så kommer de jo til udlandet. Fra St. Thomas tog vi til Jamaica (rommen er billig, god og farlig i varmen) og videre til Mexico. Vi lå i Santa Cruz, og der blev optaget en film af livet om bord på skoleskibet. Mexicanerne så farve-

Et møde i tågen

En spændende sospejderfortælling

»Vi var kommet tørre og varme hjem, hvis ikke du havde ...« Jacob lod al sin ærgrelse og misforståelse gå ud over Harry, den eneste af drengene i flokken, der var spejder.

De seks drenges stilling var temmelig alvorlig. De havde forladt Spby tidlig lørdag morgen for at sejle over til den øde Æselø. De var så blevet derovre et par dage for at leve på rigtig spejdermanner.

Nu var de ved at gøre sig klar til at tage hjem. Men pludselig havde der sænket sig en tæt tåge over dem, så de måtte udsætte afsejlingen for ikke at risikere noget.

Det første livstegn ude fra tågen, som drengene fik at høre, var tågehornet på Strø fyr, der gik igang for at advare de søfarende. Harrys far, som var fyrmester og lods, havde allerede inden tågen kom, sat hornet igang for at advare drengene, som han vidste var taget ud til Æselø. Men

inden de havde fået sat båden ud, som de havde trukket langt op på stranden, havde tågen lagt sig tæt og truende over vandet. Der blæste en frisk vind og bølgerne gik allerede højt. Det var ikke det rette vejr for deres lille båd. Tågen blev tættere og tættere. Fastlandet kunne de ikke se mere. Det eneste de kunne skimte var Svarto fyr, hvis glimt nåede til dem en gang imellem. Harry gik lidt væk for at samle tankerne. Han spekulerede over, hvad hans spejderkammerater ville gøre i hans sted. De ville nok ikke have været så usle som disse drenge og skyde hele skylden over på ham. De havde jo selv været med og haft det morsomt hele tiden.

Sulten begyndte at nage ham. Måden, de havde haft med, var for længst brugt op. Hvis vejret ikke meget snart blev bedre, ville de ikke kunne komme over til fastlandet og de ville være overladt til deres egen skæbne uden mulighed for proviantering. Deres lille båd var jo kun en nøddeskal i dette farvand. Harrys ansigtsudtryk var ikke opmuntrende. Han var sur som en citron, efter at Jacob havde ladet sin ærgrelse og misforståelse gå ud over ham.

Nu kom Jacob ned imod ham; han hakkede tænder og var blå i ansigtet af blæstens kulde. Han rakte hånden frem. »Harry, jeg er ikke gal på dig, fremstamme-

de han og forsøgte et smil. »Jeg synes at sospejdere er nogle flinke fyre og vil gerne være med, når vi kommer hjem igen.« Begge drengene lagde eftertryk i håndslaget. Ordene varmede Harry. Han fik nyt håb. Begyndte det ikke at lysne lidt, og var det ikke, som vinden løjede lidt af? Det var virkelig lidt lysere end før, så det så i det mindste ikke ud til at blive værre. »Tågen hæver sig, gutter, skal vi prøve det?«

Jacob var dog imod forslaget. Strabadserne havde fuldstændig nedbrudt hans gælpemod.

De kunne da i det mindste prøve at nå Nystrand eller Svarto, syntes Harry og tog retningen på kompasset.

»Nu må vi endelig ikke komme ud af kursen!«

Båden, som Harrys far havde skænket for at opfylde sin søns ønske om at blive sospejder, blev skudt ud i vandet. Og så startede de.

I tyve minutter gik alt godt. Så pludselig gav Bents et hyl fra sig.

»Harry, tågen kommer over os igen!«

Han havde ret. Tågen lagde sig over dem lige så tyk og grå som før, og det blev stille imellem dem. Nu lå tågen helt, men endnu gik bølgerne højt.

»Jeg sagde dig jo, at det ikke var nogen god idé at sejle ud, Harry«, vrissede Børge, og hans ansigt var hvidt som et lagen af angst. »Nu har du fået os ud i en køn suppedas!«

»Hør nu, min ven. Du er den største af os allesammen, men alligevel den fejgeste, og du gør altid vrøv! Den yngste af sospejdere er modigere end du. Og du tænker på at blive spejder! Din far ville da af skam, hvis han hørte dig nu!« Harry var rød i hovedet af raseri. Tungen slog næsten sludder for ham, så gal var han.

»Du nævner ikke det her for far!« snerrede Børge. Han rejste sig. »Eller jeg skal...«

»En damper! En damper!« Bents røst gik over i et råb. En sort mur havde rejst sig foran dem.

»Gå op i vinden!« skreg Harry, men han var godt selv klar over, at det var for sent. I næste øjeblik var båden ramlet imod damperen, og der lå de i vandet allesammen.

Da Harry kom op til overfladen igen, så han, at det var en trawler, de var stødt imod. Ja, den havde vist også et nummer, HL 407. Men hvor var kammeraterne? — Bents, som ikke kunne svømme! Ja, lidt kunne han da, men han var ikke god til det.

Harry fik et glimt at se af Bents hoved og fik tag i ham, ligesom han skulle til at synke. Harry fortsatte ind imod damperen. Hans ben var næsten lammede og han byrde følte som bly. Han gjorde en kraftanstrengelse for at få tag i lejderen, men det mislykkedes og han kom under vandet og drak en ordentlig slurk. Nu, endelig fik han tag i noget, det var et håndtag på jernskroget.

Harry råbte om hjælp et par gange, mens han lå og klamrede sig med sin byrde ved damperens side. Han troede sig helt alene, indtil et reb blev kastet ned til ham. Da han fik fat i rebet, hørtes et kommandoråb i tågen: »Hold fast!« Så så han en skikkelse forsvinde i tågen. »Tag et ordentligt tag, Benti!« skreg Harry. Benti var kun tretten år, men han var modig.

Det så ud til, at de skulle blive hængende på damperens side. Så slog en bølge ind over dem, og skibet tog en overhaling, som dyppede dem helt ned i vandet.

»Det er good-bye med «Svalene», råbte Benti og nikkede over mod deres lille båd.

»Ja, og good-bye med os også, hvis der ikke snart kommer nogen,« svarede Harry tilbage.

Netop i det øjeblik viste der sig to skikkelser ved rælingen, og drengene blev helset op på dækket. Harry måbede, for deres redningsmand var ingen andre end Jacob og Jørgen.

»Alle er reddede,« sagde Jacob. »Jeg kom først ombord. Der synes ikke at være en levende sjæl ombord. Jeg har set en mand og jeg er næsten sikker på, at han er død! Men her lugter så underligt overalt. Jeg tror, det er gas!«

Harry rejste sig op, og vandet drev som en flod af ham. Nu da det værste var overstået, havde han tid til at tænke over, hvad der var sket. De var nu ret nær Mandshoved, kunne han regne ud. Om en halv time ville de passere det, og så ville bølgerne måske slå dem ind på klipperne, som ville slå skibet og dem selv i stykker. Det havde han læst noget om. Han så ud kom ind i kabyregionerne. Derfra var hundrede meter fra klipperne.

Maskinrummet, ja! »Vi må ned og se efter, om der er nogen dernede. Hvis vi ikke kan få gang i maskineriet, så...!«

Ved disse ord stivnede Benti og stirrede på Harry med vildt opsplilede øjne. Også Jacob syntes fuldstændig at have tabt det mod, han havde for et øjeblik siden. Den eneste, som syntes at være situationen voksen, var Harry. Han tænkte, så at der kom dybe furer i panden, og han syntes at have overskud på det, som Jacob manglede, nemlig mod. De begyndte deres rundgang ud kom ind i kabyregionerne. Derfra var der ingen nedgang til maskinrummet. De gik så ud på dækket igen. Der førte en jerntrappe ned til et eller andet. Et dusin oljetrøjer hang ved trappens ene side.

De kom ned, antagelig til lastrummet, og her var gaslugten meget kraftig. »Lug,« råbte Harry, og sammen forsøgte de at lukke en luge op som antagelig førte til maskinrummet. Og virkelig, det lykkedes! I maskinrummet føltes lugten af gas endnu mere kvælende. På dørken lå en sammenkrøbet mand. Han var tilsyneladende livløs, og af hans klæder kunne drengene se, at det måtte være fyrbødren.

»Kender du noget til at navigere en damper, Jacob?« spurgte Harry.

Jacob rystede på hovedet og den stolte, som havde lyst ham ud af dørene, da han trak »Svalene« øvrige besætning op af vandet, var forlængst død bort.

»Benti, kan du?« Benti rystede på hovedet, men så lyste han op, og af hans blik at dømme, forstod man, at han havde en idé.

»Børge kan!« næsten skreg han. Børge kom i samme øjeblik ind med de to sidste kammerater.

»Børge, gå op i styrehuset! Jeg bliver hængende i maskinrummet og forsøger at sætte fart i maskineriet,« sagde Harry. Hans stemme var meget rolig. Børge nikkede og gik op i styrehuset, men kom straks tilbage.

»Der ligger en mand, der er faldet forover på gulvet i styrehuset!« Harry fulgte den forkræmte Børge op i huset. Ja, der lå virkelig en mand, antagelig styrmænd. Men det havde de ikke tid til at tænke på nu. »Kan I høre brændingen?« råbte Harry, »vi sidder på klipperne om nogle få minutter, hvis vi ikke gør noget. Vi må have gang i maskinen.«

Ole gik med ind i Styrehuset, og de andre to gik ned til maskineriet. Harry fulgte den forkræmte Børge op i huset. Ja, der lå virkelig en mand, antagelig styrmænd. Men det havde de ikke tid til at tænke på nu. »Kan I høre brændingen?« råbte Harry, »vi sidder på klipperne om nogle få minutter, hvis vi ikke gør noget. Vi må have gang i maskinen.«

Ole gik med ind i Styrehuset, og de andre to gik ned til maskineriet. Harry fulgte den forkræmte Børge op i huset. Ja, der lå virkelig en mand, antagelig styrmænd. Men det havde de ikke tid til at tænke på nu. »Kan I høre brændingen?« råbte Harry, »vi sidder på klipperne om nogle få minutter, hvis vi ikke gør noget. Vi må have gang i maskinen.«

Ole gik med ind i Styrehuset, og de andre to gik ned til maskineriet. Harry fulgte den forkræmte Børge op i huset. Ja, der lå virkelig en mand, antagelig styrmænd. Men det havde de ikke tid til at tænke på nu. »Kan I høre brændingen?« råbte Harry, »vi sidder på klipperne om nogle få minutter, hvis vi ikke gør noget. Vi må have gang i maskinen.«

Ole gik med ind i Styrehuset, og de andre to gik ned til maskineriet. Harry fulgte den forkræmte Børge op i huset. Ja, der lå virkelig en mand, antagelig styrmænd. Men det havde de ikke tid til at tænke på nu. »Kan I høre brændingen?« råbte Harry, »vi sidder på klipperne om nogle få minutter, hvis vi ikke gør noget. Vi må have gang i maskinen.«

Ole gik med ind i Styrehuset, og de andre to gik ned til maskineriet. Harry fulgte den forkræmte Børge op i huset. Ja, der lå virkelig en mand, antagelig styrmænd. Men det havde de ikke tid til at tænke på nu. »Kan I høre brændingen?« råbte Harry, »vi sidder på klipperne om nogle få minutter, hvis vi ikke gør noget. Vi må have gang i maskinen.«

Ole gik med ind i Styrehuset, og de andre to gik ned til maskineriet. Harry fulgte den forkræmte Børge op i huset. Ja, der lå virkelig en mand, antagelig styrmænd. Men det havde de ikke tid til at tænke på nu. »Kan I høre brændingen?« råbte Harry, »vi sidder på klipperne om nogle få minutter, hvis vi ikke gør noget. Vi må have gang i maskinen.«

En kollision var uundgåelig...

Et par ord om at skrive RAPPORTER!

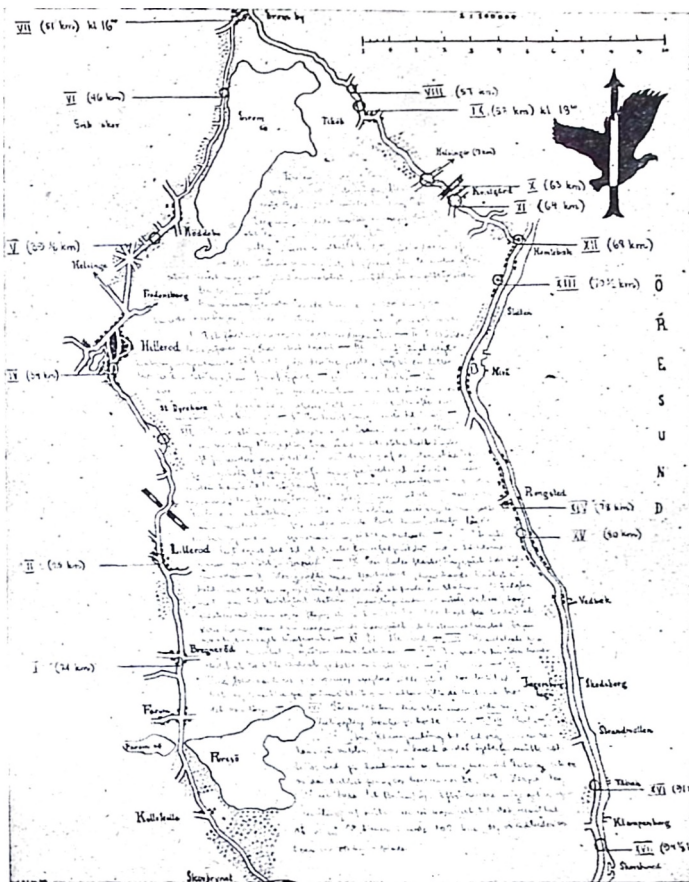
Til første klasses vandringer forlanges det som bekendt, at der efter denne stortur, der jo er kronen på værket: første klasses prøven, skrives en rapport over turen af hver af de deltagere.

Denne rapport skal ikke være en bedre fristil eller efter opskriften: så gjorde vi det, og så gjorde vi det og så og så og så i een uendelighed. Næh, den skal selvfølgelig være en livfuld beretning om alt, hvad I to oplevede i dette begivenhedsrige døgn, om jeres sludder med landsbysmeden, om storken, I så og natuglen, I hørte, om alle tiders spidbøf og den måske lidt vel luftige bivuak, om stort og småt, krydret af fikse, små tegninger — og kortskitser ikke at forglemme.

Som eksempel på en vældig smart rapport vedfølger vi denne, der er udarbejdet (i farver!) over en 100 km tur, som blev foretaget af tre PF'er og en PA fra 1. Brønstøj trop! Gak hen og gør ligeså! Torben.

PS. Nu i de herlige sensommer-måneder, er der rig lejlighed til at få gjort alvor af at komme ud på første klasses turen. Aftal en weekend sammen med en god ven inden for patruljen eller troppen og gå så til din TF og udbed dig en rute, der vil føre jer igennem helt nyt land, så turen kan opfylde sit formål: at være en prøve på jeres evne til at klare jer selv under primitive forhold — og få så meget ud af det, som kun førsteklases spejdere kan.

God tur!

en skovl og smed kul i fyret. Der var stadig lidt gløder, men det knøb med at få gang i ilden igen. Der stod de nu og så på hinanden. Harry fik fat i nogle klude, dyppede dem i petroleum og kastede dem ind i fyret. Nu vældede en tyk røg op, fulgt af gode klare flammer.

«Så går jeg hen og sætter maskinen i gang. Sikken et held, at jeg kom med på den tur med »Ragna«. Jeg lærte mig i alt fald så meget, at jeg ved, hvordan man starter og stopper maskinerne. Forsæt du bare med at fyre på, Jacob!»

Harry foer afsted. Han standsede forskrækket ved døren til maskinrummet, for manden, som han troede var død, var ved at rejse sig op. Manden rystede uforstående på hovedet. Harry lagde mærke til, at han var meget svært forbrændt på hovedet og skuldrene.

«Ventilen sprang i luften. Vær forsigtig, hvis du tænker på at starte maskinerne.» Han rakte armen ud for at vise, hvad der var sket. «Jeg fik det her, da jeg ville stoppe for dampen.» Så besvimede han igen.

Bent, som var kommet for at hjælpe Harry med at starte maskinerne, så forskrækket ud. «Lån mig din jakke, Bent. Vi må prøve at tætte den ventil. Men hurtigt!» Bent løb og kom tilbage med to trojler til. Harry tog et fast tag om venti-

len og den beholder, der var sprunget ved eksplosionen. Det lykkedes ham bedre, end han havde håbet, at udbedre skaden midlertidigt. Netop da råbte en stemme ned til ham, hvor han stod: «Skynd dig, Harry! Børge siger, at vi driver mod klipperne og kan støde på når som helst!» Den som talte var Leif, og hans altid røde ansigt lignede mere end nogensinde en pøen.

Det begyndte endelig at fløjte og brumme i kedlerne, og da Harry åbnede for ventilen strømmede dampen ud. Han undersøgte maskinerne. Skulle det lykkes at få fart på dem, inden det var for sent! Men sel! Nu begyndte viseren på manometret at bevæge sig. Han hørte skruens slag i vandet, da den satte sig i gang. Først meget langsomt og senere med større og større fart.

De gav sig nu tid til at bære fyrbøderen ud og lagde ham ved siden af styrmanden. Derefter løb Harry ind til Jacob, som fyrede på kraft.

«Har du klarret det?» råbte Jacob, mens han fortsat kastede kul i det umættelige gab. Harry nikkede.

Dampenen strøg langsomt, men sikkert forbi de farlige klipper. Det var et mirakel, at det var lykkedes for drengene.

Børge og de to andre i styrehuset måtte lægge alle kræfter i rattet, og de mandsværede helt ud af brændingen igen.

— — — Tre timer senere, da de sad i kabyssen mellem de mænd af besætningen, som alle tidligere havde været besvimede, opbruldes hele den begivenhedsrige historie for dem. Hvad var det, der var sket? Alle sad de i spændt forventning. — Jo, en stormvind havde kastet skibet i retning af klipperne. I sin iver efter at få fuld kraft på maskinen for at undgå skærene, havde fyrbøderen ikke bemærket, at der var noget i vejen med den ene ventil. Der skete en eksplosion, som rystede hele skibet og fik nogle beholdere med gas, der lå i lasten til at springe i læk. Denne gas havde forgiftet hele besætningen. Maskinerne var gået i stå, og fyret var næsten gået ud. Det var forklaringen på, at båden havde drevet omkring, da drengene ramlede imod den og på, at de ikke havde fundet noget liv om bord.

— — — Nogle dage efter deres hjemkomst kom Jacob, Børge, Leif og de andre op til Harry. Den, som førte ordet, var Jacob.

«Harry, først vil jeg sige dig, at jeg skammer mig over min opførsel på den tur. Jeg håber, du kan tilgive mig, og så har vi besluttet, at vi vil starte en spejdepatrulje nu med det samme, enten vi får en båd eller ej; og vi vil have dig til patruljefører!»

Island med dets jøkler og varme kilder, dollargrin med kvinder i nationaldragt, og andre overraskelser er blevet kaldt et modsætningernes land. Også i det islandske spejderliv finder vi modsætninger: Skrappe i fjeldet, hvor vi ender i hytter med centralvarme (varmen kommer af sig selv fra en varm kilde ved hytten). Eller hvad siger

Her er nu indrettet spejderdepot, kontorer, mødelokaler og det store klublokale, som er vist her. Det er hyggeligt indrettet med en del gamle standere, billeder af B.-P. og forskellige førere; her findes et bibliotek med spejderlitteratur, bøger om naturen og drengebøger, ligesom en del blade (bl. a. selvfølgelig »Spejdersnes Magasin«) altid er fremlagt på bordene. Her mødes man efter aftale, eller man kommer tilfældigt og er næsten altid sikker på at finde spejderkammerater, som man kan hygge sig med.

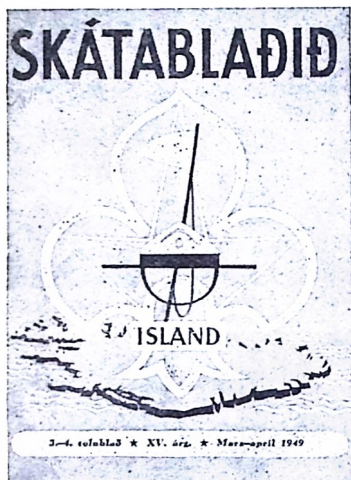
Måske undrer I jer over, at der er både piger og drenge. Men det er ligetil, for det islandske spejderkorps er fælles for både pige- og drengepejdere.

Hvad ved du om islandske spejdere?

Den store landslejr, som afholdtes sommeren 1948 på Thingvallasetten, var derfor også delt i to lejre på hver sin side af paradepladsen med henholdsvis piger og drenge.

Og herfra er billedet at totem'erne. Den er lavet af spejdere fra Vølsunge-troppen i Reyjavik i anledning af troppens 10 års jubilæum. Øverst ser vi falcken, som skal give troppen kraft og styrke og beskytte den med sine store vinger. Under falcken ser vi romertallet 48, der hentyder til troppens 10 års jubilæum; tegnene for datoen og måneden ses ikke, da de er på siderne. Vi ser nu den islandske spejderlilje omgivet af V (Vølsungerne), og så følger de tre vandrette ringe, der

betegner tre vanskelige år i troppens historie med lokalemangel. Uglen symboliserer troppens nuværende TF, som er skoledirektør i Reyjavik; Uglen, som våger og arbejder, når andre sover! Der følger nu et ansigt og herunder nogle bånd, som går helt rundt og ialt har 12 liljer — det betyder troppens første fører og dens første 12 dren-

Det islandske spejderblad

I til fotografierne her? Modsætningen mellem Reykjavik-spejdersnes moderne klublokale og en af Reykjavik-troppens primitive totem'ere?

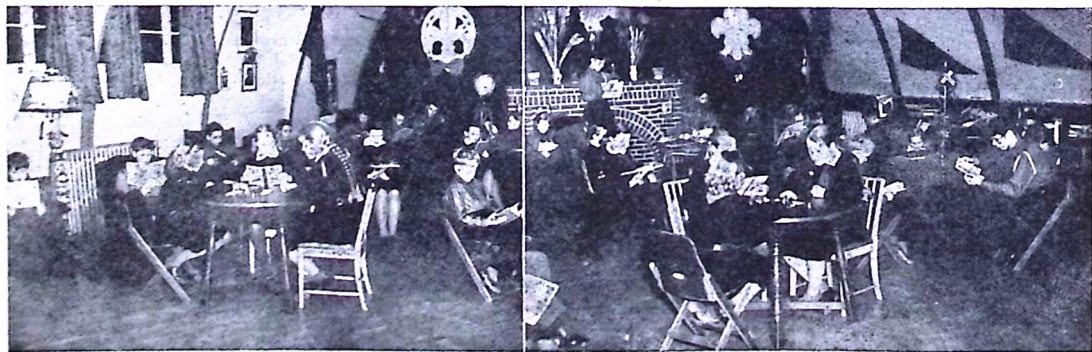
Da de allierede tropper forlod Island, overtog det islandske spejderkorps bygningerne, som havde indeholdt officersmesse og klublokaler. Det er en serie barakker, bygget som tøndehuse og alle med naturvarme hele året rundt fra de varme kilder, der forsyner Reyjavik med varme.

Den flotte totempæl

ge. Nederst ser vi St. Andrew's kors til minde om troppens deltagelse i en stor lejr i Skotland 1946. På siderne findes St. Lorange-korsene, som minder om deltagelse i »Fredsjamboreen« i Frankrig 1947. De 2 trommer er for troppen og flokken.

Det er en smuk totempæl, og den viser os, at en totem ikke blot er en stav med flotte udskæringer, men at der skal være en idé, en mening med udskæringerne. Først så er det en rigtig totem. **Nol.**

Vi specialiserer os i CRAWL

Crawl-specialisten Sciohi Sakamoto fra Hawaii giver gode råd

Crawl er den hurtigste form for svømning. Mange spejdere tror, de har lært at crawl, fordi de er i stand til at tilbagelægge korte distancer på 25—50 m hurtigere, når de crawler, end når de f. eks. benytter brystsvømning. Hvis de imidlertid efter ca. 50 m's crawl er så trætte, at de må slå over til brystsvømning for ikke at drukne ynkeligt, har de endnu meget tilbage at lære. Til glæde for disse og for de spejdere, der her i eftersommeren kunne tænke sig at lære crawl, giver vi ordet til den hawaiiske tropsfører Sakamoto, der sikkert er den nulevende svømmelærer, der har oplært de fleste svømmestjerner. Han anser følgende fire punkter for særlig vigtige (se de fire fotografier).

1. *Vejrtrækningen.* Når du crawler, skal du trække vejret jævnt og regelmæssigt. Indåndingen foregår, mens den ene arm begynder at føres fremefter og den anden nedefter i vandet. Begynd at ånde ud, så snart hovedet er under vand. Det er bedst, hvis du kan træne dig op til at ånde ind til samme side hver gang; det spiller ingen rolle, hvilken side det er — vælg den, der falder dig mest naturlig.

Ved indånding skal munden være helt åben. For at modvirke træthedssymptomer gælder det om at få suget så meget luft — og dermed ilt — ind i det korte øjeblik, som overhovedet muligt. Det er i høj grad en træningsgag.

2. *Afslapning.* Hver del af kroppen skal være løs og bøjelig. Denne afslapning vil øge kroppens spændstighed, så hver lille del når op på sin maksimale ydeevne. Samtidig forhøjer afslapningen bøjeligheden i arme, ben og hals og gør åndedrættet lettere; stramme muskler trætter, og en stiv, spændt krop føles tung som sten.

Lær at dreje hovedet helt ubesværet til siden, når du skal ånde ind (slappe halsmuskler!). Bøj armene let og smidigt i albuerne for hvert tag. Slap af i knæene ved hvert bentag, hvor der endelig ikke må være nogen unødigt stramning af musklerne. Træn i afslapning af benmusklerne ved i begyndelsen at holde fast i en badebro el. lign., mens du udfører benbevægelserne. Rigtigt udført giver fodarbejdet 40 % af fremdriften.

3. *Kroppens stilling.* Kroppen skal danne en næsten ret linie, så den gør så ringe modstand som muligt. Den skal ligge højt i vandet, ikke dybt. Vandet skal stå lige over øjenbrynene (se tredje foto). Ligger du korrekt i vandet, skal kun skulderspidser og hæle eller tæer kunne ses over vandet, og disse sidste kun i det øjeblik, underbenet føres op efter. Et stort plask spilder bare kraft og giver ingen øget fart. Prøv at træne den amerikanske 6-takts crawl, som har ialt 6 benspark for hver fuld armbevægelse, altså tre benspark for hvert armtag.

4. *Skulderbevægelsen.* Det allervigtigste punkt er en rigtig bevægelse af skuldrene, når armene trækkes op over vandet. For hvert

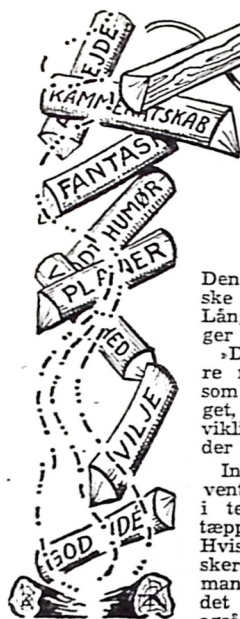
armtag arbejder skuldrene som om en tap, der har sit centrum i kroppens midtlinie. Dette giver øget kraft, balance og glid.

Læs nu artiklen engang til, studér billederne nøje — og så af sted til badeanstalten eller stranden og udnyt de mange gode råd.

God fornøjelse!

Fra oven og nedefter: Helt åben mund ved indånding — løse og lette bevægelser af krop og lemmer — lad vandet gå akkurat til øjenbrynene — skuldrenes bevægelse er det allervigtigste.

Den kendte svenske spejderfører Långa lassot siger et sted:

»Drøge vil være med i noget, som vokser, noget, der er i udvikling, og hvor der sker noget.«

Ingen sidder og venter i timevis i teatret på, at tæppet skal gå op. Hvis der ikke sker noget, går man sin vej. Og det gør drengen også, hvis han må vente for længe

på at opleve det, han længes efter: spændende oplevelser, friluftsliv og godt kammeratskab.

Altså

op med tæppet!»

Det er vel sommerferie, når du læser dette; selvfølgelig skal du have ferie som alle andre mennesker. — Men det bliver også kedeligt at ligge og dase i sandet i det lange løb. Vågn op, hæld sandet ud af sandalerne, og find dig et skyggefuldt sted, hvor du kan sidde og tænke dig om med en blyant og et stykke papir i hånden.

Det er på tide, at du får lagt planer for efterårets arbejde i patruljen. Du kender ikke troppens program endnu! Hvad gør det? Det, du kan lave nu, er jo ikke et udførligt program med nøjagtige datoer osv., men retningslinier, ideer til patruljens ture og møder et

Patruljedrøerops Lede

Hvorfor ikke en patrulje-bivuaktur?

halvt år frem i tiden. Du kan tro, at Långa lassot har ret, når han siger, at der skal ske noget i patruljen, og det er først og fremmest dig, som er PF, der har svaret herfor. Og du har ikke patruljedagbogen i nærheden! Skidt med det! Det er ikke gamle, udvandede ideer, vi skal have frem, men noget nyt og friskt, som bevirker, at patruljekammeraterne siger: »Det bli'er sjovt at prøve!« Hvis du lægger hovedet i blød, og gennemfører dine gode ideer, behøver du ikke at være bange for dårlig mødeprocent og skidt sammenhold.

Men hvad skal man finde på?

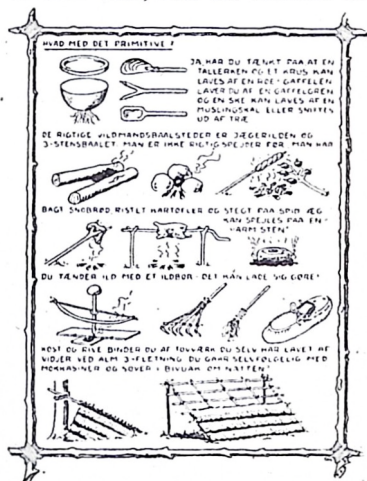
Hvis du er helt tom for ideer, findes der bøger, som kan give dig inspiration. Snak med din tropsfører derom. Jeg har engang anbefalet Långa lassots bog: »Din patrulje«, og jeg vil gøre det igen. Bortset fra »Baden-Powell's spejderbog« kender jeg ikke nogen bog, der giver så mange ideer som den.

Lige efter sommerferien kan det være svært at få samling på patruljen igen. Der er så meget nyt i skolen, det er svømmesæson, og fodboldspillet trækker også. Klassekammeraterne er også mere spændende end ellers.

Der må altså noget ekstra spændende til for at få samling på styrkerne.

Hvad mener du om en bivuaktur uden kokekar og telt? Find et sted, hvor der er fældet graner, eller hvor I kan få lov at tage granris, tagrør eller lign. materialer. Sove-

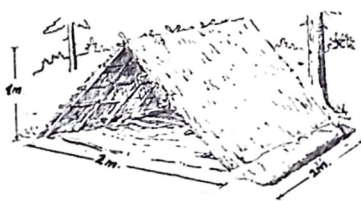
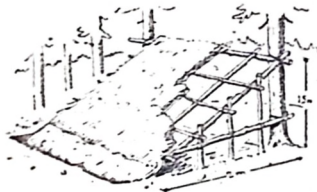
pose og tæppe, håndklæde, sæbe og tandbørste, kniv, økse og spade og madvarer medbringes. Måske er det klogt at tage teltunderlaget med. Og så skal der laves en bivuak til hele patruljen, hvor I kan have det hyggeligt og lunt uden at blive våde, hvis der kommer en

(Efter »Spejderliv«.)

byge. Det er næsten umuligt at lave en bivuak så tæt, at den kan tåle en tordenskyll. Der bliver arbejde til alle lørdag eftermiddag. Vi begynder med at surre en solid og lige gren fast mellem to træer eller to solide gaffelgrene af ca. 1 m's højde. Der laves et stativ af grene, der er flettet sammen på kryds og tværs; og dette stativ tækkes med granris nedefra og opad, ligesom man tækker et stråtag. En bivuak, der er 2 m bred og 2 m dyb og 1 m høj giver god plads for ca. 6 drenge. Bunden i bivuakken dækkes med et tykt lag flæskårne grankviste, blade, tørt græs, halm, tagrør eller lign., og ovenpå bredes underlaget ud.

Bålet tændes i tilpas afstand foran bivuakken, så I kan sidde på kanten af underlaget, når I holder lejrball om aftenen.

Et eksempel på en patrulje-vindskærm og en patrulje-bivuak.

Blødgøring af læder.

Hvis du skal forme noget af læder, er det nødvendigt, at det er blødt og let at arbejde med. Dette opnås på flg. måde: læg læderet i koldt vand i 10—20 minutter, alt efter tykkelse og pak det derpå ind i våde aviser, og lad det ligge i et døgn. Derefter er det så blødt og bøjeligt, som man kan ønske sig det.

Har du et armbåndsur,

så væn dig til at trække det op om morgenen; derved opnår du, at fjeren er stram dagen igennem, hvor uret er mest udsat for rystelser.

Næste dag laves primitiv mad.

Til morgen kan I spise snobrød. Dejen æltes og trilles ud i en lang flad pølse, som vikles om en afbarket, frisk gren, som først svides over gløderne.

Husk at der skal være et mellemrum mellem vindingerne, for at dejen kan få plads til at hæve. Når brødet er gennembagt, spises det med smør på, og som pålæg kan bruges ost (sundt og nærende!).

Bedre brød kan laves ved at forme dejen til store rundstykker, som pakkes løst ind i vådt pergamentpapir. Derpå skræbes gløder og aske tilside, og pakkerne lægges på den varme jord, dækkes med et godt lag aske, og derefter lægges gløderne ovenpå. Bagetid 20 min. til en halv time.

Til middag kan I f. eks. lave kabob (røverbøf). Kødet skæres ud i små, tynde firkanter ca. 4×4 cm, kartofler og løg skæres i skiver og stikkes på en frisk, afbarket pind og ristes på to små gaffelgrene over gløderne. Når kødet og kartoflerne er møre, spises maden af pinden. Ingen opvask!! Hver spejder laver sin mad over gløderne.

Pladsen tillader ikke at gå mere i detaljer; man kan lave primitive spisegrej af muslingeskaller, knive af flint osv., osv.

Har du nogensinde prøvet at lave en flintøkse? Det er slet ikke let, men det kan lade sig gøre. Prøv! Det er morsomt og spændende. Pilspidsen til hjemmelavede pile er heller ikke nogen dårlig idé. Men lad være med at skyde småfugle med dem!

Eventyr, spændende, usædvanlige oplevelser og godt kammeratskab svejser patruljen sammen. Et godt grundlag er skabt i sommerlejren. Det skal I bygge videre på.

I september kommer en omtale af weekendlertips for den kølige årstid.

Ugle.

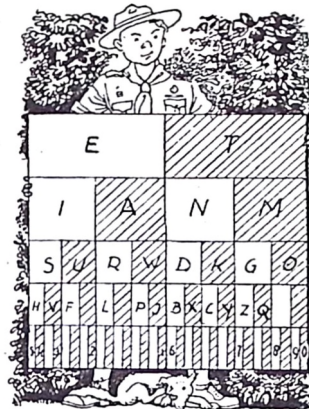
Altumuligmanden

Trolle-rolle-ri!

Her er et lille trylleri, som du nemt kan arrangere for en undrende tilskuerskare.

Du tager en tom vinflaske, og op af den lader du stikke noget, der mest af alt ser ud som et sammenfoldet stykke papir. Så beder du en af tilskuerne løfte flasken op fra bordet ved hjælp af det sammenfoldede stykke papir. Naturligvis vil der, når »offeret« haler i papiret, blot ske det, at det glider ud af flasken, som bliver stående ganske upåvirket! Tilsyneladende lader det sig ikke gøre.

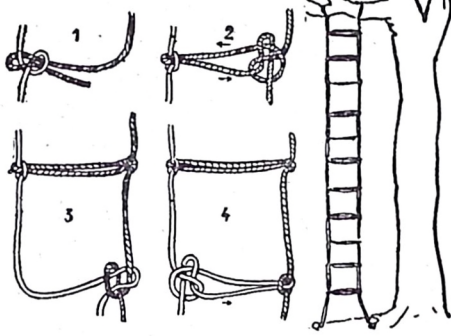
Så tilbyder du at udføre miraklet selv. Det sammenfoldede papir er i virkeligheden en papirspose, som er foldet stærkt sammen. Ved at åbne for munden af posen, sætte munden til og blæse af alle

En snild oversigt over morse-systemet er vist på ovenstående tegning. Hvide felter betyder prik og skraverede: streg. Nøglen læses fra oven og nedefter, til og med det felt, hvor bogstavet, du søger, står.

En rebstige!

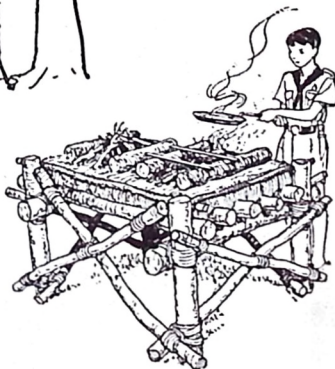
Her har du en anvisning på, hvordan du kan lave dig en rebstige, der kan holde! Kig godt efter på tegningen, som viser knobet til trinene, der, som du ser, er dobbelte, så de kan holde selv til patruljens tykkeste mand, når han skal til vejrs til patruljens udsigtspost.

kræfter kan du nemt få den til at udfylde hele flasken, og så kan du roligt løfte flasken og det hele. — Hokus pokus!

Et »gammelmandsildsted«

I almindelighed laver man jo den slags ildsteder ved at lægge svære bøgækævlér over hinanden efter samme system som ved et pagodebål. Som du ser af tegningen kan det imidlertid også laves med besøringer, men i så fald skal materialerne være ekstra solide.

„Sporfinder“ hjælper dig med stjerneprøverne

Kende Dannebrog, dets historie og brug, samt kende de nordiske landes flag.

Ja, således lyder det andet punkt til førstestjernen, og det er det, vi skal se lidt på denne gang. Vi begynder med Dannebrog.

Når man ser en mængde forskellige flag, hvad enten det nu er i en lommebog, på en plakat eller vejende for vinden et eller andet sted i anledning af et internationalt møde eller lignende, så søger ens øje straks rundt for at finde Dannebrog. Når man har fundet det, fyldes man af en glad fornemmelse af, at det står dér så frit imellem de andre nationers flag, at det er så smukt, og fremfor alt at det er vort — det betyder Danmark —, og vi holder af det, fordi vi er danske.

I ved sikkert allesammen, hvordan vi fik Dannebrog, for I kender jo det gamle sagn om slaget ved Reval i Estland, hvortil Valdemar Sejrs var draget på korstog, og om sejren, der blev vundet ved et mirakel fra himmelen, om ærkebiskop Andreas Sunesøns bøn, og om korsbanneret, der dalede ned, mens en røst fra himmelen sagde: »Når dette bæres højt, skal I sejre.« Det skete den 15. juni år 1219, og denne dato må I prøve at huske.

Dannebrog har rød flagdug og hvidt kors. Den røde farve kaldes »kræpørde«. Den kant af flaget, der sidder langs stangen, kaldes ständerliget. De inderste røde felter er kvadrater, og deres bredde er 3 gange korsets bredde. De yderste røde felters længde er $4\frac{1}{2}$ gange korsets bredde. Sætter vi for eks. korsets bredde til 1 cm, er de inderste felter 3 cm, og de yderste $4\frac{1}{2}$ cm. Prøv at tegne Dannebrog med rigtige mål på et stykke kvadreret papir — det er den måde, hvorpå du bedst kan øve dig på det.

Flaget fastbindes til flagsnoren foroven med flagknob og forneden også med flagknob, hvis der er ring

eller strop i ständerliget forneden, eller med råbåndsknob, hvis der er en snor, der har samme tykkelse som flaglinen. Den øverste ende af ständerliget skal altid være helt op til flagstangens knap, når der flagges på hel stang. Når man flagger på halv stang, skal flaget først hejses helt op og derefter ned på »halv«, og når man nedhaler det, skal det først hales helt op og så ned.

Man skal kun flage om dagen, om sommeren fra kl. 8, og flaget tages ved solnedgang.

Et gammelt billede af slaget ved Riga

Naar Dannebrog hejses eller nedhales, står man ret og gør honnør. Har man ikke uniform på, hilser man flaget ved at tage hatten af.

I forstår allesammen, at flaget betyder noget, ikke sandt? Derfor skal I også altid huske at behandle det godt — aldrig smide det — det bør f. eks. ikke røre ved jorden, når det hejses eller nedhales — og altid lægge det pænt sammen, så det hvide kors holdes rent så længe som muligt, og lægge det pænt på plads. Man må heller aldrig bruge stumper af gamle flag som klude — gamle flag skal brændes.

Så er der de nordiske flag. Her skal I blot kende udseendet, som er således:

Sverige: Blå flagdug og gult kors.

Norge: Rød flagdug, blåt kors med hvid rand.

Island: Blå flagdug, rødt kors med hvid rand.

Finland: Hvid flagdug og blåt kors.

Færøerne: Hvid flagdug, rødt kors med blå rand.

Det vil sikkert knibe for en del af jer at få kryds i dette punkt, for det er temmelig svært, men så meget finere er det jo også, når krydset så endelig er sat på ulvekortet og rekordtavlen i hulen.

God jagt.

Sporfinder.

ALLE TOLV

Denne gang er der kun en enkelt ulv, der har opnået at tage alle duelighedstegnene. Det er:

BF Gunnar Svendsen (Kim),
1. Husum flok.

En sandfærdig HISTORIE

En af mine gode venner, en ældre herre, blev for nogen tid siden overfaldet på en øde vej. Røverer gav ham et stød bagfra, så han snubbede og faldt, tog derefter hans guldur — og flygtede.

Pludselig dukkede en spejder op; han var på vej til patruljemøde; men da han opdagede, hvad der var på færde, forsøgte han at indhente banditten. Det lykkedes ikke, men han kom så nær op på tyven, at denne blev bange og kastede uret fra sig, idet han fortsatte med at løbe. Spejderen samlede uret op, og da han forstod, at han ikke kunne indhente røveren skyndte han sig tilbage til den gamle herre, gav ham

uret, ringede efter en droske og hjalp den overfaldne op i den. Så gik han sin vej uden at sige noget. Min ven bad mig om at finde spejderen, der havde hjulpet ham. Han ville nemlig gerne sige ham tak. — Men det er ikke lykkedes mig endnu. Og det gør egentlig heller ikke noget, om jeg aldrig finder ham, for han har jo blot gjort sin pligt — og han venter derfor hverken ros eller belønning. Stor ulvehilsen.

Phao.

Har du været i ulvelej?

— så send „Jungle-Nyt“ en lille beskrivelse af alt det spændende, I har oplevet, vi andre er meget spændte på at høre derom.

Vort glade ulvesmil...

„Ulv, ulv, altid smil på læben, lad den gnavne ta' et hvil, vi kan kendes på vor stræben og vort glade, glade ulvesmil.“

Således lyder første vers af en af vore ulvesange. Lad dette vers ikke blot være noget, I synger til ulvemøderne, men vis, at det virkelig er rigtigt, at ulve kan kendes på deres smil og glade ansigter. Nu vil I sikkert tænke, at I ikke kan gå rundt og smile hele dagen. Det er der heller ingen, der vil forlange, men vær ikke sparsomme med jeres smil. I vil opdage, at det bliver meget rarere for jer i skolen og hjemme, når I altid er parat til at smile og se glade ud.

Når jeres mor eller far eller læreren i skolen beder jer om at gøre en ting, så gør I det selvfølgelig, men er det med et surt ansigt, eller er det med et smil? Det er stor forskel på. Møder I en bekendt på gaden, hilser I selvfølgelig, men hvordan ser jeres ansigt ud? Du kender sikkert det gamle ord: Smil til verden, og den smiler til dig. Prøv selv, og I vil opdage, at det er sandt.

Spejderchefen for hele det britiske Imperium, lord Rowallan, har fornylig været i Sydafrika. Her er han i færd med at smalfilme et par små sorte ulveunger, der ikke er helt stolte ved situationen!

KORPSET RUNDT

Om at slå »glas« m. m.

Som I har set, har vi på stationen fået ophængt en skibsklokke. Meningen er ikke, at vi skal lege mælkemænd og forsøge at holde hele kvarteret vågen, men at vagthavende patrulje ved tropsforetagender og at den af spejdere, der har hulevagt ved jeres patruljemøde, hver halve time skal slå »glas«. Ved I forøvrigt hvorfra udtrykket stammer?

Ser I, det var dengang man til søs brugte timeglas, hvor sandet løb ud på en halv time, således at glasset skulle vendes, hvilket man tilkendegav med et slag på skibsklokken. — Man går ikke længere end til 8 glas = 4 timer, hvorefter man begynder forfra, altså kl. 4, 8 og 12 o.s.v. Kl. 4,30 slås således et glas, kl. 7 seks glas, kl. 12 otte glas o.s.v.

Slås der mere end et slag ad gangen, f. eks. når der er gået to timer af en vagt, og der skal slås fire slag, følges disse ad, to og to, med et ophold mellem slag 2 og 3.

»Vagterne« er hundevagten fra 0 til 4 dagvagten fra 4 til 8, formiddagsvagten fra 8 til 12, eftermiddagsvagten fra 12 til 16. kvælds-

MÅNEDENS VERS

Der er meget godt i de værste af os —
og meget slet i de bedste —
det passer sig ikke for nogen af os
at tale ondt om sin næste!

vagten fra 16 til 20 og endelig førstevagten fra 20 til 24.

(KOMPASSET, Nyborg).

Operation — x

Kriminalreportere fra flere forskellige blade hjalp fornylig politiet med at opspore en bande kokain-smuglere. Jagten var lang og besværlig; et kodelitegram satte dem på sporet; det sagde nemlig, at de i S-toget mod Vanløse kunne finde en lille rød pakke, som en af smuglerne havde glemt i nettet i første vogn. Denne pakke førte dem til at undersøge en skummel kælder på Vesterbro, hvor der også ganske rigtigt lå et lig, der viste sig at være et af bandens medlemmer, der ikke havde kunnet holde tæt og derfor var blevet likvideret. I hans

lommer finder de bl. a. et garantibevis til Hovedbanegårdens garderobe, hvor de henter en pakke med en kodemeddelelse. På »Kvindernes alkoholfri« møder de en mellemmand, og i det øjeblik kriminalreporterne træder ud af en telefonboks, daler en pakke ned på gaden — den er blevet smidt ud af et vindue i ejendommen.

I løbet af fire timer var banden afsløret, og en time efter udkom de første ekstraudgaver med dramatiske beskrivelser af bandens afsløring, og spejderne her i 1. Frederiksberg var et minde om en spændende begivenhed rigere.

Det er så sandt, så sandt!

Nogle mennesker stod en dag for et par uger siden på bagperronen af en sporvogn. De kendte hinanden og kendte også en lille pige, der kom ind i spejderuniform. Ganske naturligt faldt talen på spejdere, og en herre blev spurgt: »Er Deres dreng også spejder?«

»Nej,« sagde manden, »han er ikke så stærk, men han skulle nu ikke være det alligevel, for jeg er ikke så forgæbet i de her spejdere. Vi ser det jo gang på gang, når vi har læringe, der er spejdere. De kommer søvnige mandag morgen, fordi de har været på tur; de skal have tidligt fri, fordi de skal til møde, og de skal have helt fri for at rejse alle mulige steder hen!«

Spejderbevægelsen nyder stor anseelse, men det er ikke ualmindeligt at høre kritik som denne, og det værste er, at den er ikke helt uberettiget. Det er en ting, vi alle må passe på, både drenge og forenede. Hvis din lærer eller din foresatte ved, at du er spejder, vil han uvilkårligt mene, at din uoplagthed skyldes spejderarrangementer, selv om det måske er helt andre ting, der har træt dig, og du har derfor en pligt over for korpset til at være frisk og udhvilet, når du kommer til dit arbejde.

Er man spejder, er man det helt og fuldt, men det må dog aldrig gå forud for pligterne i arbejdet, og går vi hen og bliver spejderidioter, eller påtager os så meget arbejde som spejdere, at det går ud over vort daglige arbejde, skader vor ihærdighed korpset mere, end den gavner.

»BUDSTIKKEN«,
Sct. Knuds trop — 8. Odense.

Sommerlejrens Zuluhytte, opført af selvvævede måtter

NYE NÅVNE TIL

ÆRES SIDEN

IKLSPEJDERE

Nybyggerne:

PF Sven Th. Petersen.
PF Hans Philip.
PF Sven v. d. Osten.
PA Ole Kettel.

Fribytterne:

Jmd John Lauridsen.
Jmd John Grevy.

5. Odense, St. Georgs trop:

PF Ib Israelsen.
PA Martin Halbro.
1. Kong Volmers trop:
Skm Bent Hermansen.
Skm Alf Olsen.
Skm Mogens Hansen.
Skm Preben Jensen.
Skm Ib Pommer Hansen.

2. Vesterbro trop:

Skm Jean Mouritzen.

3. Odense trop:

Kurt Jensen Schmidt.
Kurt Larsen.

Falkonerspejderne:

PF Mogens Andersen.
PF Svend Aage Rossen.

PF Svend Erik Engdorf.
Sp. Ib Lund.

Skårup trop:

PF Jørgen Petersen.
1. Ordrup trop:
PF Carl Fox-Maule.
Hans Tovborg Jensen.

NØK VÆBNERE

1. Arup trop:

Hans Larsen.
Ivan Pedersen.

2. Vesterbro trop:

Skm Jean Mouritzen.
PF Erik Jensen.
PA Mogens Søgaard Nielsen.
Nybbyggerne:
Skm Bent Wiedemann.
PA Hans H. Gamburg.
PA Leif Sparre Hermann.

Holger Danskes trop:

Skm Jes Brinch.
Skm Ole Brøns.
Skm Erik Bach.
Skm Arne Martins.
Skm Femming Güttler.
PA Bent Bach.

Dyssegård trop:

PF Kjeld Selmer Petersen.

3. Odense trop:

Kurt Larsen.

1. Ordrup trop:

PF Ole Vøhtz.

RIDDERE

2. Vesterbro trop:

Skm Jens Baggesen.
Skm Erik Nielsen.
Falkonerspejderne:
PF Mogens Andersen.
PF Svend Aage Rossen.

Nybyggerne:

PF Sven Th. Petersen.
PF Hans Philip.
PF Sven v. d. Osten.
PA Ole Kettel.

3. Odense trop:

Erik Storm Jørgensen.

Dyssegård trop:

Skm. Mogens Selmer Petersen.
Skm. Arne Jensen.
Skm. Erik Jensen.

1. Nyboder trop:

Skm Jørgen Tarp Andreasen.

AVANDRINGER

60 KM.

Holger Danskes trop:

Ole Brøns.
Kurt Bredahl Hansen.

Dyssegård trop:

Knud Sørensen.
John Grothe.
PF Jørgen Petersen.
PF Svend Erik Engdorf.

100 km.

1. Vejle trop:

PA Mogens Høgsted.

BLEV *Din* TROP NÆVNT DENNE GANG?

Hvordan vinder en rigtig patrulje en konkurrence?

Det var Peter, som fandt det længe søgte spor i skattejagten, Ole, som så sit snit til at kanonskyde et nærbillede af en flot kronhjort, Jens, som foruden andenklasesprøven skorede 3 duelighedstegn, Hans, som fik sat et vældigt repertoire

Mellem himmel og jord.
(Hald slotsruin).

sammen til sangerkrigen. Alle trak de mod førstepladsen.

En patrulje kan aldrig komme nogen vegne, hvis patruljeføreren henvises til at gøre alt selv, have ansvaret for patruljeudstyret, lave maden, skrive i dagbogen o.s.v. Det er muligt, at den PF, som nærmest kan lignede med en fårehyrde, kan gøre det ganske godt — patruljen skal lære at bræge og følge med — hvis han er dygtig og nærværende. Men så snart han ikke kan være med, så står patruljen der... og bræger.

Skovtroldene vandt konkurrencen, sølvpladen og underlaget, fordi de alle var med, og satte alt ind på at vinde skattejagten. Og Bæverne opnåede det fine resultat, fordi hvert enkelt udnyttede sine egne kundskaber og muligheder og skaffede patruljen ialt 5 duelighedstegn og 6 andenklases prøver! Den rette patruljeånd fornægter sig aldrig.

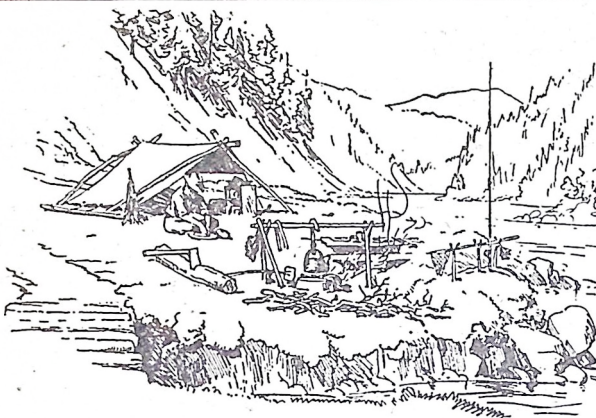
Jeg har ikke anlæg for sure opstød; men jeg undgår ikke et lettere ildefindende, når en patrulje, der ikke er mere patrulje end min mosters paraplystativ, ved festlige lejligheder forsøger at puste sig op til at virke patruljeagtige. Og forsøger de så at fremhøste et patruljeråb, som de har plukket sammen i minutterne inden, for at nærværende skal tro, at her er alle tiders patrulje, så bider jeg mig i læben og ser skuffet ud. Det kan jo være,

at ældre tanter og farbrødre går på den, men på en ældre spejder virker det som dårligt teater — han gennemskuer komedien. Og det viser sig gang på gang, at en sådan patrulje ikke kan præstere det, som Skovtroldene og Bæverne viste os i denne konkurrence.

»SNAPHANEN«,
(Gjøgnerne).

En snild vippebro til patruljeturen.

**Gem dine minder fra
sommerlejren
i et foto-album med
spejderemblem**

Vi får i august måned en hel serie fotoalbum, specielt lavet for spejdere og forsynet med emblem. Vi får ganske billige album, som kan bruges som hilsen til spejderkammerater og store album, du selv kan samle alle dine billeder i. Nu angiver vi priserne, men kig ind i et af depoterne i Aarhus, Aalborg, Odense eller København eller bed om udvalg, det er de album spejdere foretrækker.

Fotoalbum med spejderemblem 0.50 - 1.00 - 2.50 - 3.25 - 3.50
4.00 - 5.50 - 6.00 - 6.50 - 7.50

Sommerens store NYHED!

Alle raske drenge ønsker sig et frømands-sæt bestående af gummihandsker og m. svømmehud mellem fingrene og gummibriller - fås i farverne rød, blå og sort.

pr. sæt. 10.00

*Når skolen begynder igen så husk
Depotet har de ting du skal bruge:*

Fodboldstøvler . Fodboldstrømper . Fodboldbukser . Fodbolde m. tilbehør
Fløjlsbukser i drap og mørkeblå

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Redaktør: cand. mag. Torben Wolff
Slotsvej 34, Charlottenlund.

Spejdersport
Redaktør: Adjunkt Svend Rønwig,
Segede 3, Sorø.

Nørre Farimagsgade 39
København K., Tlf. Palæ 4526
Eksp. Kl. 9-17^{1/2}, Fredag 9-19, Lørdag 9-14
Odense: Klostervej 19, tlf. 12.418
Aarhus: Gøttersgade 26, tlf. 13.613
Depotet er korpsets egen forretnings og
giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Fiolstræde 19, København K., Telefon
PALæ 5711 . Kontortid Kl. 8-16, Lør-
dag Kl. 8-12. Giro 2284

Begge Blades Ekspedition
Korpskontoret